

пройду, прохожу: Азъ възлѣзъ на това насипище, и следъ двадесѧтъ минути по едни кривуле, що прохождатъ гѣста гора, пристигнахъ до единъ малъкъ Бѣлгарски манастиръ. *Л. Д.* 1876 р. 135. 2) начну, начинаю ходить: Дѣцата проходжатъ на прѣвата година.—Нѣкои дѣца проходбватъ още на дѣветъ или десетъ мѣсѣци.—(Тешки трудни жени) Въ пѣть рудихъ, дѣца пруходихъ,—свадбъ запомнихъ. *Ч. 304.*

Прохокамъ *м. св.ср.* хокамъ: „Леле мале, нощна куковице!—Ка' си дойдать моми-тѣ на вода, Вода носять, камене падауть, Та менѣка кокале прохокатъ“. *Ч. 340.* **Прохокнѫ са** *м. св.* прокричу (см. провикнѫ са): Прохокна се, мори, Димо юнакъ: „Збирайте се, мори, Дрѣновчане!“ *Ч. 336.*

Прохортұвамъ *м. св.* (син. проговоры) проговорю; заговорю: Милчу виде чи Крѣстника стои се до него и пакъ прохортува. *Эк. 211.*

Прощѣпъ *с. м.* щель: Азъ излѣза изъ стаита и глѣдамъ презъ процѣпъ на вратата, а то (момченцето) обжрща-обжрща очиците си,—тѣрси ма! *З. 145.* Твѣрде малко ще да намѣрите такива жени, да нѣматъ ужасни процѣпи на главата или слѣди отъ дѣлбоки рани по тѣлото. *З. 278.* 2) дышло въ уприжи воловъ: На преднаш ось между бабутеца, какъ то казахмы по горѣ, вткннатъ є процѣпъ, т. е. дѣрво разѣпено на задный край, в расѣяніто съ клинъ посрѣдѣ надѣй; а клинъ и процѣпъ сѧ' стягнити съ жељезна гривна да не ся повѣчъ разѣпива. Негови процѣпни крайща сѧ' врѣзаны и вѣсѣдѣть прѣданы ось, коя є тоже врѣзана, какъ то и бабутецъ, и така ся намѣстя и за клѣща тамо процѣпъ кораво. *Пк. 46.*

Процѣпъ *м. св.* 1) пробью: Менъ ми процѣпиха главата съ единъ камикъ. — Дѣцата често са врѣщатъ съ процѣпени главы.—2) разсѣку: Акрокеравнійскытъ горы издигать къмъ небето гордото си чело, ако и да сѧ были толкози пѣти процѣпваны отъ молніята (*après avoir été   souvent  cras s  par la foudre*). *Т. 384.*

Прочее нар. впрочемъ: Остава прочее да са дирци тая пѣсень въ Копривщица. *Л. Д.* 1876 р. 150. Бѣрзайте прочее, о иностранцы, да додете въ нашето събрание. (*Hâlez vous donc!*). *Т. 80.* Вый ли сте? Какво прочее! Вый ли сте сѫщый? *Т. 65.*

Прочетѣ *м. св.* **Прочитамъ** *м. дл.* прочту, прочитываю: Радан са писмо намѣри Пред дружина го прочете. *Д. 23, 19, 21.* Оны сѧ книга прочѣли. *Д. 34, 180.* Прочеле му поменикъ. Сир. Умрѣлъ и закопале го. *Ч. 215.*

Прочитъ *с. м.* чтеніе: Само за прочить въ 1-ї классъ може да са вѣведе Икономова-та Читанка. *Л. Д.* 1876 р. 174. Книга за прочить.